

Svar (18/10 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Sygehuskommunernes 1984-budgetter med bemærkninger indsendes til indenrigsministeriet til orientering i løbet af oktober og november måned.

Indenrigsministeriet har således ikke på nuværende tidspunkt modtaget 1984-budgetterne for landets sygehuse.

Af nævnte budgetter vil endvidere kun kunne udledes bevillingsmæssige oplysninger vedrørende de psykiatriske sygehuse, medens sådanne oplysninger ikke kan udledes særskilt for de psykiatriske afdelinger på de somatiske sygehuse. Budgetoplysningerne vedrører sygehuse og er ikke opdelt på de enkelte afdelinger.

Der kan således ikke på baggrund alene af 1984-budgetterne gives en samlet oversigt over, hvorledes disse påvirker vilkårene for de psykiatriske patienter.

Inden 1. april 1984 skal sygehuskommunerne indsende planer for tilrettelæggelse af sygehusvæsenet i de kommende år. Disse planer skal også indeholde oplysninger om tilrettelæggelsen og udviklingen inden for den psykiatriske sygehusfunktion.

Som det blev nævnt under folketingsdebatten i februar i år, påregner indenrigsministeriet efter 1984-planrunden at have et overblik over indsatsen og udviklingen inden for den psykiatriske sygehusfunktion såvel på amtskommunalt plan som på landsplan.

Som det også blev bebudet under folketingsdebatten, har indenrigsministeriet i »Sygehusvæsenet 1978-1992. Planredegørelse 1983« særskilt beskrevet udviklingen inden for den psykiatriske sygehusfunktion efter statshospitalernes overførelse til amtskommunerne i 1976. I forbindelse hermed er fremhævet forskellige spørgsmål, som sygehuskommunerne særligt bør overveje i den videre planlægning af psykiatrien, bl.a. videreudvikling af distriktpsikiatrien og intensivisering af samarbejdet med socialektoren om etablering af forskellige former for »halvejsinstitutioner« for udskrevne psykiatriske patienter. Planredegørelse 1983 er udsendt til sygehuskommunerne som oplæg til 1984-planrunden.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (11/10 83) af:

Maisted (FP):

»Hvad ville det provenumæssigt betyde for statskassen, hvis faglige kontingenter, bortset fra bidrag til arbejdsløhedskasser, ikke var fradragsberettigede?«

Svar (19/10 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det er ikke muligt fra skattestatistikken at udskille den del af lønmodtagernes fradrag, der vedrører kontingenter til faglige sammenslutninger. Der kan således ikke gives et underbygget skøn over størrelsen af det samlede kontingentbeløb, der fradrages på selvanviseisen.

For 1983 skønnes det samlede kontingentbeløb for ca. 1,9 millioner organiserede arbejdere, funktionærer og tjenestemænd at være omkring 3,5 mia kr. ekskl. bidrag til arbejdsløhedskasserne. Den gennemsnitlige årlige kontingentbetaling er af størrelsesordenen 1.800-1.900 kr., men kontingenterne varierer betydeligt fra fagforening til fagforening.

Fradragnet for fagforeningskontingenter i den skattepligtige indkomst kan enten være indeholdt i det faste lønmodtagerfradrag A på 5 pct. af lønnen, dog højst 3.200 kr., eller det kan være indeholdt i lønmodtagerfradrag B, som er fradrag for de faktiske udgifter i forbindelse med erhvervelse af lønindtægten, når disse udgifter tilsammen overstiger 5 pct. af lønindtægten eller 3.200 kr.

Såfremt betalte fagforeningskontingenter alle blev fratrukket under lønmodtagerfradrag B, ville provenutabet af disse fradrag skønsmæssigt kunne anslås til ca. 1,9 mia kr. for indkomståret 1983. Imidlertid er som tidligere nævnt fradragnet for fagforeningskontingenter for mange skatteyderes vedkommende indeholdt i det faste lønmodtagerfradrag.

Hvis fradragsretten for fagforeningskontingenter afskaffes samtidig med opretholdelse af lønmodtagerfradrag A, ville dette kun få skattemæssige konsekvenser for de lønmodtagere, der benytter lønmodtagerfradrag B. Under disse forudsætninger kan det rent skønsmæssigt anslås, at afskaffelse af fra-